



bomennieuws

aktuele informatie uit binnen- en buitenland

herfst 1978, nr. 7

BLAD HARKEN

Nu de herfst weer nadert en de bomen binnenkort hun bladeren gaan verliezen, wil de Bomenstichting waarschuwen tegen het verzamelen en afvoeren van afgevallen bladeren op plaatsen, waar dat niet absoluut noodzakelijk is.

Het afgevallen blad vormt namelijk, samen met andere plantaardige en dierlijke resten een isolerende laag, die de bodem en dus ook de plantenwortels beschermt tegen uitdroging en extreme temperaturen.

Bovendien wordt deze strooisellaag als gevolg van allerlei biologische activiteiten in de bovenste bodemlagen omgezet in humus, welke onmisbaar is voor een goede bodemstructuur. Vocht, lucht en voedingsstoffen worden erdoor vastgehouden, zodat een goed milieu ontstaat voor een gezonde wortelontwikkeling. De afgevallen bladeren vormen in de herfst echter voor velen een obsessie. Ze worden bijeengeharkt, -gezogen of -geblazen en vervolgens verbrand of afgevoerd. Waar jaarlijks het blad onder de bomen wordt weggehaald, verdwijnt de humus langzaam uit de grond en verschaalt de bodem. De turfmolm, die men vaak weer over de grond strooit, om deze tegen vorst te beschermen, verteert snel en levert geen wezenlijke bijdrage voor een gunstige bodemstructuur.

Natuurlijk moeten borders en gazons worden vrijgehouden van een verstikkende laag bladeren en kan een wegbeheerder zich niet veroorloven, gladheid veroorzakende bladeren te laten liggen. Dit blad kan echter elders op hopen worden gezet en als het verteerd is, weer als bladaarde over de tuin worden gestrooid. Zo levert men zijn eigen "turfmolm", die bovendien het organische stofgehalte in de bovengrond beter op peil houdt.

Direkt onder bomen zal men moeilijk een goed gazon of een mooie border kunnen handhaven, omdat de boom licht en vocht wegneemt. Als het voor de boom bovendien beter is, afgevallen blad te laten liggen, verdient een andere tuinopzet misschien aanbeveling. We denken hierbij aan groenblijvende schaduwverdragende bodembedekkers onder de bomen, zoals klimop, maagdenpalm, enz. Deze houden het afgevallen blad in de herfst vast, vragen weinig onderhoud en vormen samen met het strooisel een gezonde beschermende bovenlaag. Zo wordt het afvoeren van blad en het aanvoeren van turfmolm overbodig.

75 JAAR BCS

De Bosbouw en Cultuurtechnische School te Velp viert dit jaar haar 75-jarig bestaan. Deze school is op haar vakgebied de enige in ons land en geniet ook buiten onze grenzen bekendheid door de velen die hun vakopleiding aan de BCS genoten en over de gehele wereld zijn uitgezworven. Veel gediplomeerden hebben in de loop der jaren grote invloed uitgeoefend op wat men thans de landinrichting in Nederland noemt.

Dit 75-jarig bestaan zal op 4, 5 en 6 oktober a.s. worden gevierd met ondermeer een symposium, met als thema: "Het bosbouw en cultuurtechnisch onderwijs".

Verdere onderdelen van de lustrumviering zijn: receptie, doe-project, sportdag, open dag en reünie. Dit alles zal gebeuren op het terrein van de school: het vroegere landgoed Larenstein te Velp.

In 1903 begon de Heidemaatschappij met twee 2-jarige cursussen; één voor bos- en werkbazen en één voor opzichters. In 1953 werd de cursus een school. In 1966 droeg de Heidemaatschappij het bestuur van de school over aan een stichting. Het bestuur daarvan werd gevormd door vertegenwoordigers van drie landbouworganisaties, de Nederlandse vereniging van beseigenaren, twee cultuurtechnische maatschappijen (Heidemaatschappij en Grontmij) en de vakorganisaties. Ook de vereniging van afgestudeerden neemt tegenwoordig een bestuurszetel in.

Mede door de explosieve groei van dit onderwijs-instituut moest de school in de laatste jaren enkele malen verhuizen: van het landhuis Sonsbeek via de vroegere Lorentz HBS in de Schoolstraat in Arnhem naar het huidige Larenstein in Velp. In dit voormalige klooster vinden thans zo'n 700 studenten en ongeveer 100 docenten en medewerkers hun dagelijks onderdak.

Er zijn in feite twee opleidingen: een op Hoger Beroeps Onderwijs en een op Middelbaar Beroeps Onderwijs niveau. De student kan in de richtingen bosbouw en cultuurtechniek verschillende differentiaties in zijn studie kiezen.

VAKBEURS "TUIN EN PARK"

Van 17 tot en met 21 oktober aanstaande wordt wederom de vakbeurs "Tuin en Park" georganiseerd in de Julianahal en de Margriethal van de Utrechtse Jaarbeurs. Op deze beurs, waar allerhande bedrijven, die op een of andere manier met "groen" te maken hebben, hun produktén en werkzaamheden presenteren,

wordt ditmaal voor het eerst acte de présence gegeven door de Bomenstichting. In een opvallende stand in de Margriethal kan men kennis nemen van een aantal onderwerpen, waarmee de Bomenstichting zich bezighoudt. Bovendien bestaat de mogelijkheid boeken en brochures op bomengebied te kopen of te bestellen. Gedurende de openingstijden van de beurs zullen steeds twee medewerkers van de Bomenstichting aanwezig zijn om uw vragen te beantwoorden en om informatie te verstrekken.

Op 17,18 en 19 oktober van 9.00 tot 18.00 uur is de beurs alleen voor vakmensen geopend, maar op 20 oktober van 9.00 tot 22.00 uur en 21 oktober van 9.00 tot 16.00 uur is iedereen welkom.

AL WANDELEND LEREN OVER BOMEN.

"Wandelen over de wallen"; "Bomen- en struikentocht in het stadspark". Dit zijn, om er maar eens een paar te noemen, educatieve brochures die zijn uitgegeven door de beplantingsdiensten van respectievelijk de gemeenten Goes en Lelystad.

Met deze boekjes in de hand kan men tijdens een wandeling in de parken van deze steden op een makkelijke en tevens ontspannende manier iets leren over de daar voorkomende boomsoorten; het demonstratiemateriaal is al aanwezig. Erg leerzaam en interessant.

Wellicht heeft de beplantings- of voorlichtingsdienst van uw gemeente ook dergelijk informatiemateriaal.

WONDEN DOOR TAKSTERFTE

Bomen in een bos groeien meestal in dichte stand op. De onderste takken komen daardoor al in diepe schaduw als ze nog betrekkelijk dun zijn. Er kunnen dan geen bladeren of naalden aan blijven leven, die de tak moeten voeden en die gaat daarom dood. Na een tijd vallen zulke onderste takken vanzelf af, of ze worden afgezaagd, maar omdat ze zo dun zijn, geneest de wond gemakkelijk zonder inrotting.

In geheel vrijstaande bomen zien gewoonlijk vrijwel alle takken kans om hun bladeren of naalden in het licht te laten groeien. Van zo'n boom gaat niet zo gemakkelijk een tak dood als gevolg van lichtgebrek.

Anders is het met bomen in lanen of groepen. Als ze jong zijn staan ze ruimer dan in het bos en alle takken zien eerst kans om flink dik te worden, maar als op de duur de kronen elkaar gaan raken, wordt het toch voor een deel van de onderste takken te donker en die gaan dood. Omdat ze dan al zo dik zijn, geeft dat, als de tak er afgaat, een grote wond, die veel tijd nodig heeft om te overgroeien. Vooral bij laanbomen en bomen in groepen is het daarom vaak nodig de wonden van afgevallen of afgezaagde takken goed te verzorgen, om inrotten van de stam te voorkomen.

GELUIDSAFSCHEMING DOOR BEPLANTING

In de strijd tegen verkeerslawaai wordt vaak gehoopt dat bomen en struiken het geluid van banden en motoren van auto's zullen tegenhouden. Dat blijkt erg tegen te vallen. Er is wel enige vermindering, maar deze is niet duidelijk merkbaar. Het maakt wel verschil of de bomen kaal zijn, fijne naalden of blaadjes dragen, of groot blad hebben. Het laatste wil nog wel eens het geluid wat verstrooien, maar tegenhouden is er niet bij. Dat verstrooien is meegenomen en daarom mogen er ook gerust bomen en struiken voor of achter de geluidsschermen of -wallen staan, om die aan het gezicht te onttrekken. Het is trouwens zo, dat mensen die auto's niet meer kunnen zien doordat er tussen een weg en hun woning beplanting is gekomen, zich minder ergeren aan het lawaai, omdat zij zich verbeelden dat het minder geworden is. Dat is in elk geval wel een goed resultaat.